

5. А сега отхождамъ при тогозь който мя е проводилъ, и никой отъ васъ мя не пыта: Къдѣ отхождашь?

6. Но понеже ви исказахъ това, скърбъ испълни сърдцата ви.

7. А пакъ азъ истинъ-тъ ви казувамъ; за васъ е по добръ да отидъ азъ; защото ако не отидъ азъ, Утѣшителъ-тъ нѣма да дойде на васъ; но ако отидъ, ще ви го проводѣхъ:

8. И той кога дойде, ще изобличи свѣтъ-тъ за грѣхъ, и за правдѣ, и за сѣдбѣ:

9. За грѣхъ, защото не вѣруватъ въ мене;

10. А за правдѣ, защото отхождамъ при Отца си, и нѣма вече да мя виждате;

11. А за сѣдбѣ, защото князь-тъ на тойзи свѣтъ е осъденъ.

12. Много още имамъ да ви рекъ, но сега не можете да носите.

13. А кога дойде онзи, Духъ-тъ на истинъ-тъ, ще ви настави на всякъ истинъ; защото нѣма да говори отъ себе си, но каквото чуе ще говори, и ще ви извѣсти това що има да бѣде.

14. Той ще мене да прослави, защото отъ мое-то ще земе, и ще ви извѣсти.

15. Всячко що има Отецъ, мое е: за това рѣкохъ, че отъ мое-то ще земе, и ще ви извѣсти.

16. *Още* малко, и нѣма да мя виждате, и пакъ малко и ще мя видите; защото азъ при Отца отхождамъ.

17. Тогази *нѣкои* отъ ученицы-тъ му подумахъ помежду си: *Що* е това, което ни казува: *Още* малко, и нѣма да мя виждате; и пакъ малко, и ще мя видите; и *това*, че азъ при Отца отхождамъ?

18. И говорихъ: *Що* е това, което казува, малко? не знаемъ що дума.

19. И разумѣ Исусъ че щѣхъ да го пытать, и рече имъ: За това ли разыскувате помежду си, дѣто рѣкохъ; Малко, и нѣма да мя виждате, и пакъ малко, и ще мя видите?

20. Истинъ, истинъ ви казувамъ, че вы ще въсплачете и ще